

gospodarske, obrtniške in narodne.

zhajajo vsako sredo po celi pōli. Veljajo v tiskarnici jemaje za celo leto 3 gld. 40 kr. za pol leta 1 gld. 70 kr. za četrt leta 90 kr pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. 10 kr., za četrt leta 1 gld. 10 kr.

V Ljubljani 18. marcija 1891.

O b s e g: † Dr. Josip Poklukar. — Opravila pri čebelnjaku meseca marcija. — Jêsen in njegova korist. — Kaj storiti z drevjem, katero je sneg poškodoval — Vzgoja paradižnikov v loncih. — Vprašanja in odgovori. — Zemljepisni in narodopisni obrazi. — Naši dopisi. — Noviĉar.

Deželni odbor Kranjski naznanja pretužno vest, da je

deželni glavar vojvodine Kranjske
preblagorodni gospod

dr. Josip Poklukar,

vitez reda železne krone III. vrste, predsednik kranjski trgovski in obrtni zbornici, predsednik pogozdovalni komisiji za Kras, državni poslanec itd., itd.,

danes ob 1 uri po noči, 54 let star, previden s svetimi zakramenti, po dolgotrajnem bolehanji umrl.

Pogreb bode v četrtek dne 19. t. m. ob 5. uri popoldne, iz deželnega dvorca, Gospodske ulice št. 2.

Sveta maša za pokojnega bode v petek dne 20. t. m. ob 10. uri dopoldne v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani.

V LJUBLJANI dne 17. marcija 1891.

S pretužnim srcem javljamo vest, da našega preljubega prijatelja **dr. Josipa Poklukarja**, viteza železne krone III. vrste, deželnega glavarja vojvodine Kranjske, predsednika trgovske in obrtniške zbornice in pogo- zdovalne komisije za Kras, državnega poslanca itd., ni več med nami. Akoravno smo vedeli, da za težko boleznijo boleha, in se je od več strani izreklo, da je neozdravna, vendar nismo do zadnjega izgubili upanja, da bode Bog vsegamogočni nam pustil moža, kakeršnega zdaj tako zelo potrebujemo. Ali Vsegamogočni je v svoji neskončni modrosti drugače obrnil. Ob 1. uri polunoči dne 17. t. m. vzela nam je neizprosna smrt našega nepozabnega dr. Josipa Poklukarja, moža, kateri se je vedno ravnal po načelih za naše razmere le prerano umrlih, za ljubi narod slovenski v resnici vnetih prvih narodnjakov naših, dr. Janeza viteza Bleiweisa, dr. Lovra Tomana, dr. Coste i. dr.

Deželo Kranjsko zadela je zopet velika nesreča, in narod naš žaluje zopet po možu, kateri je najlepšo dobo svojega življenja posvetil njemu, kateri je slovenski narod goreče ljubil, pri vsaki priliki se za njegove blaginje potezal in po vsej svoji moči delal v korist njegovo.

Zopet žaluje naš narod ob krsti moža, kateri se je odlikoval po jeklenem značaju, kateri je poznal težnje narodove, kakor malokdo drug, in žalost ta je tudi tem bolj opravičena, ker je med nami le še malo mož, katerim so v dobrem spominu vodila, katerih so se držali naši prvi odlični narodnjaki.

Opravičena je pa žalost tudi še zaradi tega, ker je dr. Josip Poklukar bil priljubljen pri vseh strankah in se bode težko našel mož, kateri bi ga mogel kot deželnega glavarja tako nadomestiti, kakor je želeti.

Dr. Josip Poklukar je bil rojen dne 7. marcija 1837. l. v vasi Krnici pri Gorjah na Gorenjskem. Šolal se je v domačem kraju in v Ljubljani, kjer je tudi 1857. l. dovršil gimnazijo. Na Dunajskem vseučilišči se je učil pravoslovja ter postal 1864. l. doktor. Potem je bil nekaj časa v beležniški in odvetniški praksi v Ljubljani, 1873. l. pa je pustil odvetniški posel ter

prevzel solastništvo tiskarne in kamenopisarne Blasnikove in po smrti dr. Bleiweisa tudi uredništvo „Novic“, katere je z velikim veseljem spisoval skoraj do konca leta 1890.

Leta 1875. poročil se je z Aleksandrino Blasnikovo, kateri je bil vedno blag soprog, kakor tudi svojim peterim otrokom dober in skrben oče.

Uže zgodaj je začel občevati z najodličnejšimi političnimi možmi na Kranjskem in z njimi delovati. Leta 1870. je bil izvoljen v deželni in prihodnje leto v državni zbor in od tedaj je bil vedno zastopnik v dež. in državnem zboru, le tedaj, ko so se začele direktne volitve v državni zbor, ni nikakor hotel vzprejeti poslanstva. Ali 1879. l. je bil zopet izvoljen v državni zbor, v katerem je do zadnjega bil poslanec gorenjskih in notranjskih mest in trgov, 5. marcija t. l. so ga pa izvolili volilci ljubljanski v državni zbor. L. 1883. ga je odlikoval presvetli cesar z redom železne krone III. vrste, 1888. l. po smrti grofa Thurna pa imenoval za deželnega glavarja kranjskega.

Največ zaslug si je pridobil za deželo Kranjsko kot ud deželne komisije za uravnavo zemljiškega davka. Njemu gre hvala, da se je zemljarina pravično razdelila in tako težko breme olajšalo deželi Kranjski.

Dr. Josip Poklukar pridobil si je s svojim pametnim in preudarnim ravnanjem tudi mnogo vpliva v državnem zboru, bil priznan voditelj slovenskim državnim poslancem in se vedel s taktnim postopanjem tudi pri ministerstvu priljubiti.

Deželni poslanci obeh strank so ga čislali kot spretnega in objektivnega voditelja deželnozborskih razprav. In le želeti si mora vsak pravi narodnjak, vsak, kdor ljubi naš nadarjeni narod, našo lepo domovino, da bi skušal sleharni zastopnik si pridobiti onih lastnosti, katere so dičile našega dr. Poklukarja, o katerem z dobro vestjo trdimo, da ga bode naš verni in značajni narod ohranil v dobrem spominu.

Gospodarske stvari.

Opravila pri čebelnjaku meseca marcija.

Toplejši solnčni žarki tega meseca izpodbadajo tudi čebele k novemu delovanju. Zdaj šele, posebno če so bile ves čas pri miru ali jih je sicer zadrževalo slabo vreme, snažijo se skrbno. Tudi v panji si prizadevajo za snago, pometajo in izpeljavajo mrličje, snažijo satovje itd. Kolikor mogoče je treba čebelicam pomagati, posebno mrtve čebele pridno spravljati iz panja. Pred čebelnjakom pospi prostor s peskom. Kadar je toplo vreme, preloži satovje iz Dzierzonovega panja v drugega praznega ter pregleduj, ali ima matico in zalego, ali ne. Naše navadne panje z nepremičnim satovjem je najbolje obrniti, ter spodnjo desko jim odtrgati in vse pazno pregledati. Po tem takem se človek bolj gotovo prepriča, ali je v panji vse prav ali ne, nego po

drugih le izkušenim in zvedenim čebelarjem znanih znamenjih, kakeršna so na pr. nekako posebna šumenje in žalovanje, letanje čebel itd., ali zavoljo več vzrokov le negotova. Ako ne najdeš ni matice ni zalege, najboljšje je, tak panj z drugimi združiti. Zalego mu zdaj dajati, da bi si matico sam izlegel, to je še prezgodaj, torej prazno delo, ker naj bi jo tudi zlegel, bilo bi zastoj, ker zaradi pomanjkanja trotoev bi vendar le blizu maja ostala rodovitna. Od čebelinih prodajalcev rodovitno matico kupovati je predrago; kdor bi jo sam imel, seveda bi se najlažje obvaroval škode. Sploh pa naj čebelar pomni, da dva slaba, pa združena panja donašata še enkrat toliko dobička, nego če bi oba slaba vsak posebe ostala in delala. — Posebno pa naj čebelar čuje, da slabe panje — še celo če bi bili brez matice — obvaruje nevarnih ropnic. Zato naj izletna žrelca pomanjša, t. j. zamaši tako, da moreta le kaki 2 čebeli vstric ven in noter. Dobro je tudi malo cevko ali trobelico tako vtakniti v